

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

והלכתי משפתי כובע ולמטה כשרה. קודם שיחמיל הכובע לשפתי ויעלות כשרה משם ולהלן טרפה: ויבינו ש"ר צחיני. כלומר כמ"ד ש"ר צחיני כשרה: לא כרובנן ולא כר' יוסי. דאפי' ר' יוסי לא מכשר אלא היכא דהוא רובא דשמיטה צמח הטבעת אבל כולה

למעלה מטבעת הגדולה מודה דפסול:
והא כולה למעלה מן הטבעת היא:
אלא חילק ידענא ולא בילק ידענא.
לא כרען שטעמא דמיייר במחלק
טבעת לשנים ולא כר' יוסי שמעתי
דמיייר במחלק הסמינן דקריי"ר בלע"ז
[שון מבולקד] ק' שטעמא. אבל רחמי
במחלק (פסוקדרי) דף 48: עמידים וירא
דאכלי שני מחסו ופסריני פטישא אלא
מאן אכיל להו אטו חילק ויבילק אכלי
והא ולפי הדברים יושנא בעמלת
היא: שטעמא. דלאמוראי ידענא
דמכשיר למעלה מן הטבעת ובלד
שיחא משיפוי כובע ולמטה והיא
לאמוראי סמכי אדכי מינא בן
אנטיגנוס שחלק על רבנן וריי יוסי
ומכשר מוגרבת לדורו וס': **מוגרבת**

דרכנו: שהגרים ימנעו הקנה לאחר ששטח רובה: **מוגרמת דר' יוסי.** ששטח רובה למעלה מן הטבעת או כולה: **מזו דסימא דרב רבי חנינא.** **דמכסרי:** **אמוגרמת דרבנן קאי.** אבל היכא דכולה למעלה מן טבעת פסקולה קמ"ל: **א"כ הדין עליה מינביא ליה.** דמשמע דאסתחא דלעיל מיניה קאי דקמ"י מוגרמת פסקולה ודמכסריה מוגרמת דלעיל מיניה קאי ודבר קאמר לא מינביא מוגרמת דרבנן דרובה טבעת כשרה אלא אף מוגרמת דר' יוסי דכולה למעלה מן הטבעת כשרה: **דקאי רב נחמן כותבי.** דלכשר משפיו כובע ותמטה כדאמרינן: **מחלוק.** דרבנן ורבי יוסי: **ששטח.** מחלה בתוך הטבעת של רובה אח"כ הגרים שלם האחרון: **כולה שחיטה בעינן טבעת בדולסה.** כלומר במקום הרובו כשחיטה וכ"ש לטעם הימנה: **רבינו בכולהו.** ודמ"ל לה שחיטה ברובה ומכאן ואילך מחתך כבשר שחיטה בעלמא הוא: **אבל הגרים שלם.** מחלה שסתמיל לשחיט למעלה מן הטבעת ושטח רוב האחרון מתקום שחיטה: **פסקולה.** אפי' לרבי יוסי דליילת מיתא של בהמה ברוב סימן הוא וכשנחתך רוב הסימן לא נחתך איתו הרוב שחיטה: **בעינן רובא** שחיטה כלומר ההוא רובה דמפיק מיתא ביה בעינן שחיטה: **מידי דהוה אחלי קנה פגוס.** דלאמר לקמן (דף ע"ג.) הרי שחל קנה פגוס מחלי והסופי עליו של שאול וגמרו שחיטתו כשרה וסא"ג דבי

נפקא חיותא לאו רובא בשחיטה. והאי
במוספת כל שהו לא סגי ליה דלא מנטר
הוא וכיון דאין טרפות בקנה עד שחפס
לאו כוליה רובא בשחיטה נפק מיהו במס

והוא לא שחט אלא רוב הסימן
קאמינא דרבי יוסי יבדיל
שליש אמצעי ברוב סימן
הוא אמצעי. דלא רב יבדיל
הוא רובא ורובא שחט
לבו ערפא. מסביר דנפשיה
אחרי

יִהְיֶה לְכֹל מִשְׁפִּי כֹבֵעַ וּלְמִטָּה כִּשְׂרָה וְהָיוּ
 יְדִישִׁיר בְּחִיטִי רַב נַחֲמָן אֲכַשְׁר מִשְׁפִּי כֹבֵעַ
 וּלְמִטָּה אֲמַר לִיה רַב תַּנְּן בְּר רַב קִטְנָא לְרַב
 נַעֲנַחֲמָן כַּמָּאן לֹא כִרְבֵּנָן וְלֹא כִרְבִי יוֹסִי כִרְבִי
 יְהוּדָה א' אֲמַר לִיה אֲנִי לֹא חִילְק יִדְעָנָא וְלֹא
 חִילְק יִדְעָנָא אֲנִי שְׁמַעְתָּא יִדְעָנָא דְרַב ר' חִיָּא
 בְּבֵר אָבָא א"ר יוֹנָתָן וְאֲמַר לֵה א"ר אָבָא בְר
 אֲבִיבָדָא א"ר חֲנִינָא וְאֲמַר לֵה א"ר יַעֲקֹב בְּר אִידִי
 א"ר יְהוֹשֻׁעַ בִּן לִוִי מִשְׁפִּי כֹבֵעַ וּלְמִטָּה
 כִּשְׂרָה וְאֲרִיב"ל מוֹגֵרְמַת דְּרַבְּנָן כִּשְׂרָה לְרַבִּי
 יוֹסִי בְר' יְהוּדָה וּדְרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יְהוּדָה
 כִּשְׂרָה לְרַבִּי חֲנִינָא בִּן אֲנְטִיגֹנוֹס פְּשִׁימָא מִהוּ
 דְּתִימָא ר"ח בִּן אֲנְטִיגֹנוֹס אֲדַרְבֵּנָן קָאִי קָא
 מִשְׁמַע לָן וְאִמָּא ה"נ א"כ הָעִיד עֲלֵיהּ מִיבִיעַ
 לֵהּ וְהִלְכְתָּא בְר' חֲנִינָא בִּן אֲנְטִיגֹנוֹס דְּקָאִי
 רַב נַחֲמָן כּוּוֹתִיָּה אֲמַר רַב הוֹנָא אֲמַר רַב אֶסֶר
 מִמַּחְלֻקַּת כִּשְׁשֻׁחַם שְׁנֵי שְׁלִישׁ וְהֶגְרִים שְׁלִישׁ
 דְּרַבְּנָן סְבָרִי כּוֹלָה שְׁחִיטָה בְּעִינֵי כַּמֶּכֶת
 גְּדוּלָּה וְרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יְהוּדָה סָבַר ה"רֹבֹו
 דְּבִרְבִּי הֶחֱל כַּפְּסוּלָה דְּכִי נִפְקָא חִיּוּתָא בְּעִינֵי
 רֹבֹאבָה שְׁחִיטָה וְלִיכָא א"ל רַב חֲסֵדָא אֲדַרְבֵּה
 לִימָא מִר אִיפְכָא מַחְלֻקַּת כִּשְׁהֶגְרִים שְׁלִישׁ
 וְשִׁשְׁחַם שְׁנֵי שְׁלִישׁ דְּרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יְהוּדָה סָבַר
 מִיּוֹדִי דְּהוּא אַחְצִי קֶנֶה פְּנוֹס וְרַבְּנָן הִתֵּם מְקוֹם
 שְׁחִיטָה כִּבְּנָא לֹא מְקוֹם שְׁחִיטָה אֲבָל שִׁחַם
 שְׁנֵי שְׁלִישׁ וְהֶגְרִים שְׁלִישׁ דְּרַבִּי הֶחֱל כִּשְׂרָה
 דֵּאָתָנָן ה"רֹבֹו שֶׁל אֶחָד כְּמוֹהוּ א"ל רַב יוֹסֵף
 בְּמָאן יִנְמָא לָן דְּהוּא רֹבֹאבָה דִּתֵּם לֹא רַבִּי
 יוֹסִי בְּרַבִּי יְהוּדָה קִתְּנִי לֵה דְלִמָּא רַבִּי יוֹסִי בְר'
 יְהוּדָה קִתְּנִי לֵה אֲמַר לִיה אֲבִי" אֲמַר כֹּל רֹבִי

דעלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני להו
קאמינא דשמענא להו דפליגי לישנא אחר
אמר רב אסי מחלוקת שהגרים שליש וש
ר' יהודה סבר ימידי דהוה אחצי קנה פגוס
לאו מקום שחיטה אבל שחט שני שליש ו
דא תנן רובו של אחד כמותו מתקיף לה ר
רובא דהתם לאו רבי יוסי ברבי יהודה ק
יהודה קתני לה א"ל רבי יוסף אטו כל רובי
קתני להו אמר ליה אנא רובא דשחיטה
הגרים שליש ושחט שליש והגרים שליש
יהודה אמר רב טרפה רב הונא אמר רב כ
קא נפקא רב יהודה אמר רב טרפה בעינן רוב
והגרים שליש ושחט שליש רב יהודה אמר רב
אמר להו טרפה שמע רב יהודה איקפד א
טרף אמר רב הונא שפיר קא מיקפד חדא
ואנא לא שמעי לי ועוד האיכא רובא בשחיט

הגרמה דמיטוטא נמי כפגמה בעלמא הוא וכי מוסק ע
הגרמה לאכשורי לשמיטה הואיל ולא מקום שמיטה הוא
רובא כדממירין חלו טרפות (ובקמ דף קמ.) היין לה כי
שמיטה מיהא נפקא כוליה חיותא אכל הגרמה לאו שמיטה
דן דשלא בתקום שמיטה חיה פלגא דמפיק חיותא: דשא
לך לו כשרה אלמא רובא ככולה. ולענין הגרמה נמי הא
חיותא ולא נמטיי היכא דהגרמה כסוק: אלא רובא דשמי
חיה ולא רבנא דהא שמעין וכו' דפליגי דא ואמר ד
ה"ב ד' יהודה אמר ר' טרפס בעין רובא בשמיטה
בזמיק חיותא חלי טעמא דקאמר כסיפא שחט
גז דרובא קמא דהוא מייק חיותא לאו בשח
ולא שממיה דרב מדלגא קאמר לכו הכי קאמר דב

י"ס בקונטרס מר צר רב אשי אחר
טרפה וע"כ ההוא פגע היינו פגע
ע ונגע א"כ חפשוט מינה דהאי פגע
יג דפליגי דמר סבר טרפה ומר סבר

בשרה בלשון מיהא לא פליגי דכי היכי
היה'א' פגע ולא גנע האי נמי פגע ולא
גנע ויני'ל דפגע ולא גנע היינו
משטח למעלה מן החיטוי והשתא מיימי
דבר' פגע' לפסח' בדני'ל' דה'א'
דקאמר משמיה דרבר' שייך
בחיטוי כשרה דהיינו פגע וגנע א"כ
הא דקאמר רב פפי משמיה דרבר' פגע
בחיטוי טרפה פגע ולא גנע הוא
ששטח למעלה מחיטוי וזמנא דר' פפי
גנע גרסינן פגע בחיטוי טרפה שייך
בחיטוי כשרה אף קשה קא' דלשון
מר' בר רב אשי' אמר משמע שד'
לחלוק על דרבינא שפניו ושמה לפי
שדא' להוסיף פגע בחיטוי שלא הזכיר
דרבינא קאמר הכי: **אמר** ר' הונא
אמר רב אשי' היינו בר אשי' חכורו
של רב כהנא שהיו גדולים אדלסכריה

דערב לא היו צריכין אצל רבי אסי ללוא
היינו רב אסי דקטן מרב הונא היה
בדאמרי' בהנחקין (גיטין נט:) רבי אמי
ורבי אסי בהני חשיבי דארעא דישראל
מיכף כייפי ליה לרב הונא:

דילומא רבי יוסי ברבי יהודה
היא תימה ללא משני
רצונו של אחד היינו וושט ומאי אחד
מיוחד שצמימנים כרז אלא בר
אחבה לקמן בפ"ב (דף כה.) ושמו
רצון רדכי יוסי ברבי יהודה פליגי
בושט כמו בקנה:

הגרים שלישי ושבת שלישי ב' רב
הוא אמר רב בשדה.
הוא דפקיל רב הווא לעיל הגרים
שליש ושבת שני שליח התם משמיה
דרב אפי והוא משמיה דרב:
שבת

ליה אנא רובא דשחיטה
 אמרי לה אמר רב הונא
 שני שליש דרבי יוסי בר
 זכנ. התם מקום שחיטה הכא
 יום שליש דרבי הכל כשרה
 חסדא מאן לימא לן דההוא
 לה דלמא רבי יוסי ברבי
 עלמא רבי יוסי ברבי יהודה
 מינא דשמענא להו דפליגי
 הונא אמר רב כשרה רב
 ה כי נפקא חיותא בשחיטה
 בשחיטה וליכא שחיט שליש
 כשרה אתו שילוח לרב הונא
 טריפנא ומכשר ומכשרנא
 איהו שמיע ליה מיניה דרב
 א"ל רב חסדא לא תהדר כך
 דא"כ

ושחט רובא לא מיפסלא ומיהו הכ
בין תסס. יהוה פנס במקום שחטה
 נפמנה ואפי"ר דבי נפקא ליה חיותא
 ואלו מקום שחטה יהוה וזו נפקא
 ב' פ' (מקד קמ): **רובו של אל**
 אשר ברובו ומחני' דקחני מלא החוט
אחמינה. כל מנה דלוי בשחטה בתר
 אולנין בשחטה בתר רוחא: **מיפק**
 אל אגריס י' נפקא חיותא: **בניין**
 שלים ואגריס שלים ושחט שלים
 יהוה: **אלו שילוי** לרבי **הוא**
 וה ורב יהודה אמרה משמיה דרב:
 דא"כ

עין משפט
נר מצוה

קלח א מ"א מ"א מ"א
שחטה הל"ז ופ"ג
שם הל"ז סמך עשין סג
טו"ש י"ד ס"ח כ ס"ח א:
קלח ב ג ד מ"א פ"ג
שחטה מ"א
הל"ז ועשין נכ"ח סמך
עשין סג טו"ש י"ד ס"ח
כד סעיף יג:

לעזר רש"י

דקרני"ד [דיקרוני"ד].
לקרוצ לגורים.

מוסף ראשי

לא חילק. דרנן
דמזריצין לחלק הסיון,
שמזריצין לחלק כל הטנפת
ולשיר על פני טע, ולא
בילק. לר יוסי שמחריב
הסיון שחיתן קנה כחן
הטנפת והשאר פין
לעצת (סנהדרין צח
ע"ש). רובו של אחד.
של כל אחד ואחד יקטן

רבינו גרשום (המסד)

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) נזיר מב. וש"כ.
(ב) ולקמן כ. ג) ולקמן
ס. ד) נחום כ.
(ה) וסנהדרין לו: ו) עין
רש"י ור"מ.

גליון הש"ס

גם' אמו כל רובי דעלמא.
עין חיר דף מב ע"א ודע
דף כט ע"א:

הגהות הב"ח

(א) ת"ח (בעמוד הקידוש)
או דלמא וכו' הבעיא דהא
קאמר כ"ל ואות ד'
נמחק:

הנהגות מהר"ב

רנשבורג
אן גמ' זייל זאג לא חילק
דעמאל. נ"ב עיין בערוך
ערן חלק:

ימינו גרשום

[illegible]

אז צ"ל דאמיטו לר"י נרדך
שישייר חנלא היטשט ער פני
דוכה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones